

8. ஆனந்தமானபொருள்.

பொன்போலு மேனிபிறழ் சித்தர்கட வுளர்பரவு
 புனிதபதி யாகியெனது
 புந்தியைக் கவர்கின்ற வன்பாகி யவ்வன்பு
 பொதுளுமுதன் மூலமாகி
 மின்போ லுதித்தமுங் கெப்பொருள் களுக்குமொர்
 விழுப்பொருள் வியோமமாகி
 மிளிர்பரஞ் சோதிமய மாயுள வுனக்கெங்கும்
 விகலமில் கால்கரங்கள்
 இன்பாய சங்கதந் தருநா வருஞ்செவிக
 ளேதமில் லாதகண்க
 ளென்பன விருத்தலி னென்னெண்ண மென்சொல்வினை
 யெல்லா மறிந்தென்முனே
 அன்போ டுரைப்பன வுரைத்துநல் குவநல்கி
 யருளல்பிர யாசமன்றே
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

1

துணிவுசான் முதனுல்க ளின்சம்ம தத்தையுந்
 தொல்லறிஞர் வெகுதெள்ளிதிந்
 சொற்றிடு நடுக்களையு மவமதித் துத்தனது
 சொற்பவறி வுக்கிணங்கக்
 கணிதமிட வுளநூத னக்கருத் தாலுனது
 கணிதமில் லாதபெரிய
 காரியந் தனினன்று தீதுபோ லப்பிறர்
 கருத்திலே தோன்றியையப்

பிணிதரற் கானசில வற்றையின் னனவென்று
 பேசிடத் துணிதல்சிதடர்
 பெருமாவை யித்தகைய தென்றறுதி செய்யுமொரு
 பெற்றியைச் சிவனுமல்லால்
 அணிமல்கு தீர்வைக்கும் வருமோ வராதேயெ
 னந்தரங் கச்செருக்கே
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

2

வெகுமுந்தை யாமிந்த வுலகிலுண் டாகாத
 விவகார மெதுவுமில்லை
 விளைந்தவிவ காரங்க ளுக்குரிய ஞாயமும்
 விளையாது போனதிலையென்
 றகல்சிந்தை கொண்டுநன் கோராதிந் நாளோ
 ரபூர்வவிவ காரமதுநம்
 அகத்தே சனித்துள்ள தித்தைமுன் னோரெவரு
 மறியார் வகுக்குநடுவுந்
 தகவந்த தில்லையென் றெனுமஞ்ஞை போலுமித்
 தரணியிலொ ரஞ்ஞை சொலவோ
 சகலசந் தேகமு மிழந்துதெளி வுறுபரம
 சாதுக்கள் சரதவன்பின்
 அகவின்ப வமிர்தப்ர வாகமே யேழையே
 னஞ்சலிக் குங்கடவுளே
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

3

இத்தரையி லன்னையுத ரத்தினி லிருந்துதிக்
 கின்றகா லத்திலேயே
 எவருக்கு நுதலாதி தானங்க ளிற்றவள
 மேமமுறு புண்டரம்பால்

2. சிதடர் = குருடர். பெருமா = யானை.

3. விவகாரம் = தருக்கித்துப்பேசுதல். இப்பொருள் விடுத்துப் பதார்த்த ஆராய்ச்சியெனல் கோடற்பாற்றன்று.

ஒத்தம ணரத்தமுறு புண்டரந் தீட்டியு
 முலோகித வுடுக்கையிடும்
 உயர்சிலுவை யைக்கையி லேதந்து முடிமழித்
 துறுகோச வுரியறுத்தும்
 அத்தனெனு நீவிடுத் தனைகொலோ ஞெள்ளலிழி
 வறைவதற் கெம்மதத்தில்
 அம்புலியை யுறழ்துக்க சுகமில்லை யுண்டெலா
 வவதியும் பொதுவாகவே
 அத்துவித வாணைக்கு ஞளவென்ப துணரா
 ரபேதவுணர் வுணர்வதுண்டோ
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

4

சுதரிசனம் வண்டாதி குறிகளை யுடம்பிலே
 சுட்டுவிட யக்கடற்கண்
 தோய்பவர்கள் பானா மிறந்தவுட னற்பரம
 சுகமண்ணு மென்றிருக்கும்
 இதயங்க ளக்குறிக ளிட்டவுடல் விடுமென்னி
 னெங்ஙனவை தமக்குரிமையென்
 றெண்ணாத தும்புனித ஞானமில் லாதுகதி
 யின்றென்ற சுருதிமுடிவின்
 விதியையுண ராததும் பேதைமை யெனற்கிந்த
 விபுலமிசை யையமென்னை
 மெய்ப்பொருள் விரும்புவார் பொய்ப்பொருள் விரும்பவுமொர்
 விதியுண்டு கொல்லோவிதை
 அதரிசனர் கண்ணறைந் தாவதென் பற்றிலா
 ரரசேயெ னறிவினரசே
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

5

4. உலோகிதம் = சிவப்பு. உடுக்கை = ஆடை. இச்செவ்வாடை, பௌத்தர் தரிப்பது; திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாக்கு - (அகத்தியான் பள்ளித் தேவாரத்தில்) “செந்துவராடையினாரும் வெற்றரையேதிரி புந்தியிலார் களும்” எனவும், (ஆப்பனூர்த் தேவாரத்தில்) “செய்ய கலிங்கத்தார் சிறுதட்டுடையார்கள்” எனவும் வருவன கருதுக.

5. வண்டு = சங்கு.

மாயா விகாரமா யுள்ளமத விவகார
 மாயா திருப்பளவுமால்
 மனமசங் கத்துவ மிலாதுசங் கேதமயன்
 மருவியம் மாயையென்னும்
 பேயா லலைப்புண்டு திரிமக்க ளும்விவித
 பேதமில் சிவோதயத்தைப்
 பெறுவதுண் டோவிய் விபூதியுமு னடிமையைப்
 பின்பற்றி நிற்பதுண்டோ
 தேயாத செல்வமே தெள்ளமுதி னின்பத்
 திரட்சியே சீனிநெய்பால்
 சேர்ந்தமது ரக்குழம் பேகரும் பேநறுந்
 தேனே யெனக்கயலதாய்
 ஆயாம லென்னகத் தேவலிய வந்தநல்
 லறிவேயெ னன்பின்விரிவே
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

6

உதித்தொடுங் கிடுபெற்றி யுடையுன் மைப்பொருள்க
 ளுலகிலுள் ளனவாயினவ்
 வுபயவகை கட்குமுத லாயுள்ள மேன்பொருளு
 முண்டென்ற லுறுதியதுவே
 துதிக்கவுள பரதெய்வ மென்றுமற் றொருவனித்
 தொல்லுகம் வனைந்ததெய்வந்
 தோற்றாம லெங்கிருக் கிறதெனி னுனக்கெங்ங்
 றோன்றவிலை யோவங்கெனா
 விதிக்கவுள தென்றுமுண ரறிவாளர் நெஞ்சிடை
 விளங்குமறி வானநீயென்
 மேல்வைத்த வன்பா லியானுமுன் மேலன்பு
 மெய்யாக வைத்திங்ஙனே

6. விபூதி = செல்வம், ஐசுவரியம்.

7. உகம் = மண்ணுலகு; பி - நிகண்டு.

அதிர்க்கும்விண் ணப்பமெல் லாநன்ன ராமா
 ரனுக்கிரகஞ் செய்தாளரோ
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

7

மெய்யன்பி லாருன்னை நினையா தவாவென்னும்
 வேழநுக ருங்கவளமாய்
 மேதினி யிருத்தல்போ னானிரா திதுதாறு
 மெய்யன்பை யானமட்டும்
 பையுளில் லாதுநனி நாடிநா டிப்பெறும்
 பவுள்சையெய் தாதிருக்கும்
 பரிசையோ சிக்கிலுனை நாடாத வர்க்கிருட்
 படலமா நாடியன்பு
 செய்யடிய வர்க்குநற் றேசசாய் நின்றருட்
 செல்வத்தை நல்குமுன்றன்
 திவ்வியதிரு வருளெனுமொ ராதிசத் திக்குரிய
 செயல்வலி பிறழ்ந்தவோவென்
 றையமுறு கிறதெனது மனமைய நிற்பிரிந்
 தடியேனும் வாழ்வதுண்டோ
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

8

வலியவென் னாணவ மதாவளந் தன்னையுன்
 வாளருட் சீயமறைய
 வருதுங்க காலமெக் காலமக் காலமுள
 மதிநனி துளங்கியென்றன்

7. அதிர்த்தல் = சொல்லுதல்; பி - நிகண்டு.

8. தாறு = அளவு; பி - நிகண்டு. பையுள் = அற்பம், நோய்; ணகரவெதுகை.
 பவுள்சு = சம்பத்து; இச்சொல்லிலக்கணம், திட்டத்தில் (கருணைக்
 குகப்பிரமமென்னு முதற் பத்தின் 6 - ன் உரையில்) ஓர்க.

சுலவலில் லாநிலையை யோர்ந்தங்க ணறிவித்த
 சுத்தவரு ளையுமறிந்தோர்
 துரிசற்ற பரையோகி லேநின்று நன்னகைச்
 சுகமதுற் றந்நிலையின்மேல்
 நலிவில்சிவ மெனுநினைத் தரிசனஞ் செய்துநீ
 நானெனும் விகற்பிலாது
 நற்சுகா தீதசிவ சாயுச்சி யமுறவோர்
 நாட்டமா நிற்கநினையாய்
 அலியனுகி டாதடிய வர்க்கென்று மருள்புரிந்
 தாளுங் குகப்பிரமமே
 அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
 வானந்த மானபொருளே.

9

கேவல மெனும்பெரிய வந்தகா ரத்தின்மதி
 கெட்டுநித் திரைபுரிவதுங்
 கிஞ்சின்மதி விளைசகல மென்னுந் திவாவிலக்
 கேவலத் தைத்தணந்து
 கூவதனை நோக்குநன வாய்விழிப் பதுமுள்ள
 கொன்னளவு மறதிநினைவுங்
 குறுகாந லத்துவித சுத்தசிவ யோகமுங்
 குறுகா தெனுந்தீர்வையைச்
 சீவனா கியயா னுணர்ந்ததற் கேற்பவென்
 சீர்மதியு மொப்பியதிலோர்
 சிறுகில்லை யாயினுமு னற்கருணை யன்றோ
 சிறந்துகை கொடுக்கவேண்டும்

9. நகை = ஒளி; திருமுருகாற்றுப்படைக்கண் “நகைதாழ்பு துயல்வருஉம்” எனவும், முல்லைப்பாட்டுழை “நகைதாழ் கண்ணி” எனவும் வருவன கருதுக.

‘அல்லி’ அலி - என எதுகைநோக்கிய விகாரம்; இருள்வடிவுடைச் சனிமேற்று.

10. ‘கு’ கூ - என நீண்டது; பூமி எனும் பொருட்டு.

கொன் = காலம்; “கொன்பய னிலாமை காலம்” என்பது னகரவெதுகை. ‘குறுகா’ ‘குறுகாது’ என்னும் 2 - ல், முன்னையது குறையமாட்டாவெனும் பொருட்டு. பின்னையது எய்தமாட்டாதெனும் பொருட்டு.

ஆவலோ டீரெண் சகச்சிரப் புகழ்சொற்ற
வருணகிரி யிதயமுதலே
அத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வானந்த மானபொருளே.